Nyt fra

VALBY LOKALHISTORISKE SELSKAB & ARKIV

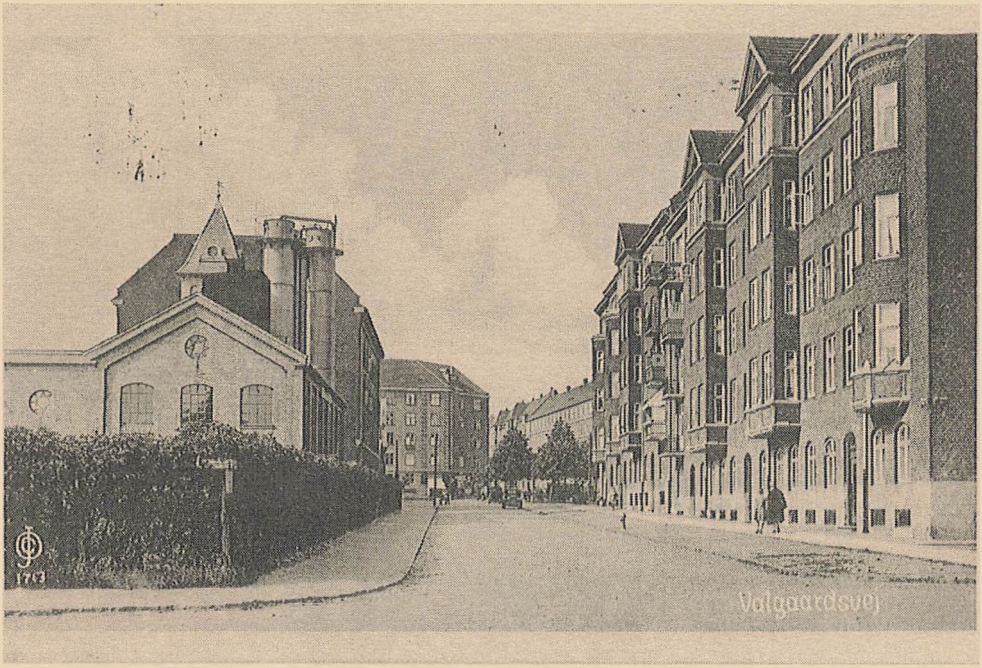

Valby "Medborgerhus" ca. 1945.

1996

Indholdsfortegnelsen

Cand.polit Arne Steen Jensen in memoriam	Side 3
Eksempel på handelsskolestil fra 1886 af F. N. Pedersen	Side 4
"Kransebageren"	Side 5
"1945 25. marts 1995"	Side 6
"Politibetjent i Valby og Vigerslev" af N. Valentin Nielsen	Side 8
"Frelsens Hær i Valby"	Side 9
"Teglværket"	Side 10
"Minder fra Vigerslev"	Side 11
"Valby for 100 år siden" Begivenheder i Valby ifølge Valby Ugeblad	Side 12
"Fund af skråkugle"	Side 15
Nyt fra Valby Lokalhistoriske Selskab & Arkiv	Side 16
Ny bog om Valby	Side 17

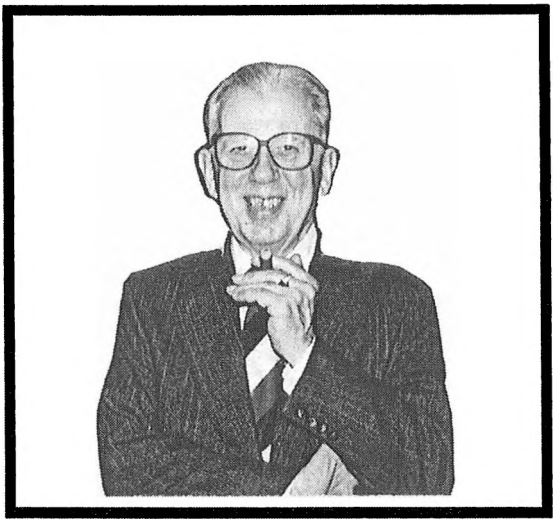

Cand. polit Arne Steen Jensen in memoriam

Den 11. marts 1996 mistede Valby Lokalhistoriske Selskab og Arkiv sin formand siden starten i 1982. Arne Steen Jensen var den drivende kraft fra selskabets start og var også den aktive bag beslutningen om at Valbys fortid skulle sikres for eftertiden.

Steen levede hele sit liv i Valby og kendte stort set hver en krog af bydelen og dens historie. Men også de mennesker, der har levet og lever i bydelen, havde hans store interesse, og hans kendskab til dem og deres liv var utrolig stor.

Mange er de Valby borgere, der gennem hans byvandringer fik et nyt og mere levende syn på den bydel, de bor i og det udseende den har i dag. Men også i mange medlemsmøder nød vi godt af hans store viden, og i den korte tid Valby Lokalradio eksisterede, trak den på hans store viden.

Desværre fik Steen ikke skrevet så meget om Valbys historie, som han selv havde et ønske om, men han har videregivet meget til os gennem sine mange notater og samtaler, som vi vil arbejde videre med.

Vi, som havde den glæde at arbejde sammen med Steen gennem mange år, oplevede ham som et dybt engageret menneske, der virkelig brændte for sagen, selskabets og arkivets udvidelse og fremtidige beståen. Det er vort håb, at Steens store ønske om ordnede forhold for vort arkiv snart vil gå i opfyldelse, således at det indsamlede materiale vil blive til glæde for Valbys borgere via kommende udstillinger og således være med til at sætte Arne Steen Jensen et minde.

Hans-Otto Lindgreen

Eksempel på handelsskolestil fra 1886

Om fordelene og ulemperne ved livet i en storby.

Handelsskolestil af F.N. Pedersen, søn af Tømremester Hans Pedersen, studerende på Viréns Merkantile Institut Kjøbenhavn 1886-87. F.N. Pedersen var senere manufakturhandler på Valby Langgade 31

Kjøbenhavn er en meget stor By i forhold til det lille Land, hvori den er Hovedstad. Der er naturligvis, som i alle større Byer, et umådeligt Liv og Færdsel fra tidlig Morgen til sildig Aften. De fleste Butikker åbner gerne om Morgenen mellem 7½ og 8, og ved den Tid er der allerede meget Liv på Gaderne af Folk, som benytter den tidlige Morgenstund til Indkøb af Dagens Fornødenheder. Den megen Færdsel bevirker også, at man må være yderst forsigtig ved at færdes på Gaderne, idet man meget let kan komme til Skade, både ved Påkørsel og Overkørsel, ved at Heste løber løbsk og desl.

Den indesluttede Luft i Husene og Gårdene er også en stor Ulempe i Kjøbenhavn, idet der er mange Huse, hvor aldrig nogen frisk Luft kommer, eller hvor nogen Solstråle finder Vej. Derfor er det heller ikke så sjældent, at epidemiske Sygdomme udbryder i Kjøbenhavn, og at mange Mennesker må bukke under for dem, og at Sygdommene kun ved Autoriteternes omfattende Forholdsregler hindres i at gribe så vidt om sig, som de måske ellers vilde have gjort. Der er selvfølgelig ogsaa mange Fordele ved at bo i Kjøbenhavn; den største kan man nok sige er, at man for det allermeste kan faa sine Varer og Fornødenheder meget billigere, bedre og hurtigere end i Kjøbstæderne og paa Landet. Der er ogsaa den Bekvemmelighed, at man ikke behøver at kjede sig (NB. naar man har Penge), det skal alle de Forlystelsessteder og Theatre i Kjøbenhavn, som det vrimler af, nok sørge for.

At der er saa mange Befordringsmidler, Sporvogne, Omnibusser og Drosker, er ogsaa en Behagelighed, idet man meget billigt kan komme hurtigt fra den ene Ende af Byen til den anden.

Kransebageren

Der bor en bager..., ikke på Nørregade, men på hjørnet af Lyshøj Allé og Bredalsvej. Der bor heller ikke nogen bager mere, men i 1945 gjorde der det!

Som alle gæve bagere bagte han brød af, hvad han kunne, og der var altid kunder. F.eks. under folkestrejken var forretningerne meget lukkede, men der var lange køer i karrégårdene til ekspedition via bagindgangen.

Efterhånden som krigen gik, var det ned ad bakke med forsyninger: kul, koks, tørv og brænde, og i foråret 1945 var det helt slut. I april måned 1945 var der intet af brænde og altså intet brød.

Vor gæve bager vil gerne lave brød, og han køber derfor indholdet af Vestre Kirkegård's affaldskasser, idet grandækningen just var taget af gravene. Samtidig med levering af grandækning leveredes også andet indhold - falmede kranse med bånd ved "Farvel moster Fie" og "Sov sødt lille far" osv. - alt i falmet og anløbet udgave.

Alt blev leveret til bageren med 2-spandshestevogn og læsset ned dér, hvor gedigent brændsel burde have været. Men brænde, kunne det, og der kom brød ud af det.

Som tak for sin indsats fik han i
folkemundetilnavnet: *"Kransebageren Sov Sødt"*
Det var ikke noget øgenavn, men en hæderstitel!

24/3 95
Bent M. Olsen

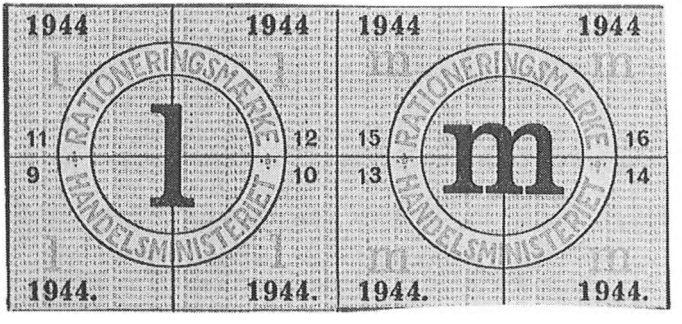

1945 25. marts 1995

Det var den 25. marts 1945, det var søndag, den søndag, hvor jeg skulle konfirmeres i Jesuskirken ved højmessen kl. 10.00.
Forud var gået mange forberedelser, mor og far havde fundet et sort jakkesæt, der via lidt omsyning af bukserne kunne bringes til at passe (der findes et billede af konfirmanden).

Jeg havde også fået noget 2. dagstøj. Det var nyt og noget med hundehår og fæhår i. Der var også regulære halmstrå i. Det var brunt, og som det fremgår meget præget af at krigen havde varet 5 år nu.

Familien var inviteret til festen og havde accepteret indbydelserne. Forsyningerne var fremskaffet på forskellig måde.

Mor havde rigtig kaffe stående i forseglede klare mælkeflasker. Øl kunne ikke skaffes, men Carlsberg havde den praksis, at Valbyborgere kunne få een kasse øl leveret via en lokal købmand, såfremt man skriftligt henvendte sig til Carlsberg.

Det gjorde mor, og der kom brev om, at øllet blev leveret via "Broen", Lyshøjgårdsvej/Toftegårds Allé.

Kødet var "sort". Det blev hentet i Frederikssund, hvor der på en gård solgtes hjemmeslagtede grise. Da det var strengt forbudt, blev grisene kloroformerede inden slagtning.

Gasrationen var sparet op, således at der kunne steges på dagen. Grøntsager kunne vi få fra bl.a. kolonihaven, og moster Clara havde et par "nervøse hænder". Det gjorde, at fløden fra gårdens køer, pludselig var blevet til smør!!!

Alt i alt grundige forberedelser til den store dag, hvor vi skulle være 20-25 mennesker i en 2½ værelses lejlighed.

Den 21. marts var jeg i skole (Vigerslev Allé), da der blev fløjtet alarm, og vi blev sendt i kælderen. Medens vi sad dér, fortalte lærerne, at der blev bombet inde i byen (Shellhuset), men også, at der var sket noget med en skole, men ingen vidste helt bestemt hvor (Den Franske Skole på Frederiksberg Allé, ca. 100 blev dræbt).

Der var stor opstandelse i byen, men skolescenen spillede dog, og jeg var i Folketeatret om eftermiddagen, min nabo, Knud, var også med. Efterhånden kom katastrofens størrelse frem. Den kostede også i Valby - bl.a. grønthandler Frederiksen's datter. De havde forretning på hjørnet Overskousvej/Lyshøj Allé. Når jeg handlede dér for mor, husker jeg deres uendeligt triste ansigter, det var vist deres eneste barn!.

Vi havde gået til præst i Jesuskirkens menighedslokaler ved Tingstedet hos pastor Mogens Christophersen - en lille venlig mand, der med stor seriøsitet, men også uden tvang, forberedte os.

Pastor Christophersen havde en travl tid, idet tyskerne en dag hentede pastor Glahn og satte ham i Vestre Fængsel. Pastor Glahn havde sin aftalekalender på sig, og pludselig blev pastor Christophersen kontaktet. Her var et brudepar, men ingen præst - dér en begravelse, men præsten var ikke kommet - og så videre så længe pastor Glahn havde aftaler.

Dagen kom, og vi spadserede til kirke (der havde ikke kørt privatbiler i 5 år) i det skarpe forårslys, husker jeg. Konfirmationen blev overstået, præsten i nabokirken skulle også holde konfirmation den dag, men der manglede 3 - de skulle begraves i stedet for!

Jeg mindes festen som en hyggelig familiefest, hvor flere talte om "Bent i de voksnes rækker", og vi sang og hyggede os.

Nogle måtte gå tidligt, fordi der var spærretid vistnok kl. 22.00, så min landlige familie med gårdejer Charles Larsen og frue, og tømrermester Edvard Jensen og frue og 3 børn måtte alle overnatte. Vi var ialt 10 personer, der lå i senge, på gulvet osv.

Jeg husker, at tyskerne skød på gaden, men at vi jo ikke kunne kigge ud p.g.a. mørkelægningen.

Nå, vi sov alle godt, og kakkelovnen fik lov til at "brænde over"!

Næste dag tog familien hver til sit, og oprydningen var tilbage. Da den var overstået, satte vi os ned, mor, far og jeg. Far og jeg tændte en smøg, en "morfar" husker jeg.

Om mandagen havde vi jo fri fra skole, så jeg gik en tur i Valby uvidende om fremtiden, om den skulle forme sig som krigsskueplads i Valby eller hvad?

Vi hørte London kl. 18.15, og dagen efter begyndte skolen og hverdagen igen.

Jeg var konfirmeret!

18/3 1995 Bent M. Olsen

Politibetjent i Valby og Vigerslev

Da Valby og Vigerslev blev indlemmet i Københavns Kommune i 1901, blev der oprettet en politivagt i ejendommen Mølle Allé nr. 4.

Politivagten var ledet af 1 overpolitibetjent, der havde 4 politibetjente til sin hjælp. En af dem var en ung mand ved navn Høg-Andersen (1877-1963), der var indtrådt i Københavns Politi i 1900.

Høg-Andersen var født på Remisevej (idag Skellet), og kendte derfor en stor del af Valby fra sin barndom. Efter giftemål boede han og familien på Sct. Jørgensgade 8 (idag vejen Valby Tingsted), men efter nogle år flyttede familien til Vigerslev, og her virkede han som landbetjent og sognefoged til 1909.

I Vigerslev boede familien på Vigerslevgård, og Høg-Andersen blev meget afholdt i hele sit distrikt.

I tre små beretninger fra Valby og Vigerslev fortæller han om livet i disse byer på de efterfølgende sider.

N. Valentin Nielsen

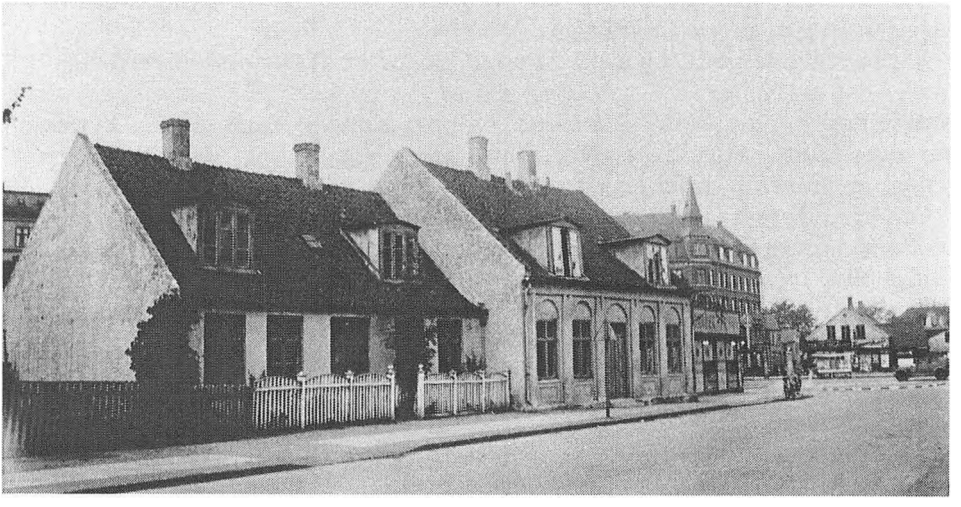

St. Jørgensgade no.6 og 8 ca.1937.

Fru Koblau's hus, Valby Langgade 89, ved Frelsens Hær's hus (ca. 1960)

Frelsens Hær i Valby

I 1896 kom Frelsens Hær for første gang til Valby. En ældre dame, Fru Koblau, Valby Langgade 83, overlod dem sin store stue, som de kunne holde møde i. Blandt deltagerne var der nogle slemme lømler, der besøgte møderne. De råbte og lavede ballade, så politiet måtte komme og sætte dem ud, men kort efter krøb de ind igen gennem vinduerne på husets bagside.

Vi børn, der boede ude på Skellet og ikke havde så mange adspredelser, kom jævnligt til møderne, men i al stilfærdighed.

Da den gamle dame døde, skænkede hun ejendommen til Frelsens Hær. I 1903 var der en stor forhave, og på denne grund byggede Frelsens Hær et stort hus ud til Valby Langgade og Annexstræde med mødesal og beboelse, medens den gamle bygning blev stående bag det nye hus. Det var "hærens" egne "soldater", der byggede det nye hus både mure- og tømrearbejdet til en løn af kr. 7,- pr. uge.

Forklaring til kortet

1. Teglværket ved Gl. Køge Landevej
2. Valby Langgade gik dengang kun til Gaasebækken. Derfra og til Roskildevej hed den Remissevej. (Ikke efter Sporvognsremissen, men efter en lille beplantning).
3. Enghavevej gik dengang helt ind til Gl. Køge Landevej.
4. Vigerslevgård.
5. Landlystgård.

(Nyeste kort over København med forstæder. H. J. Hallings Forlag ca. 1900)

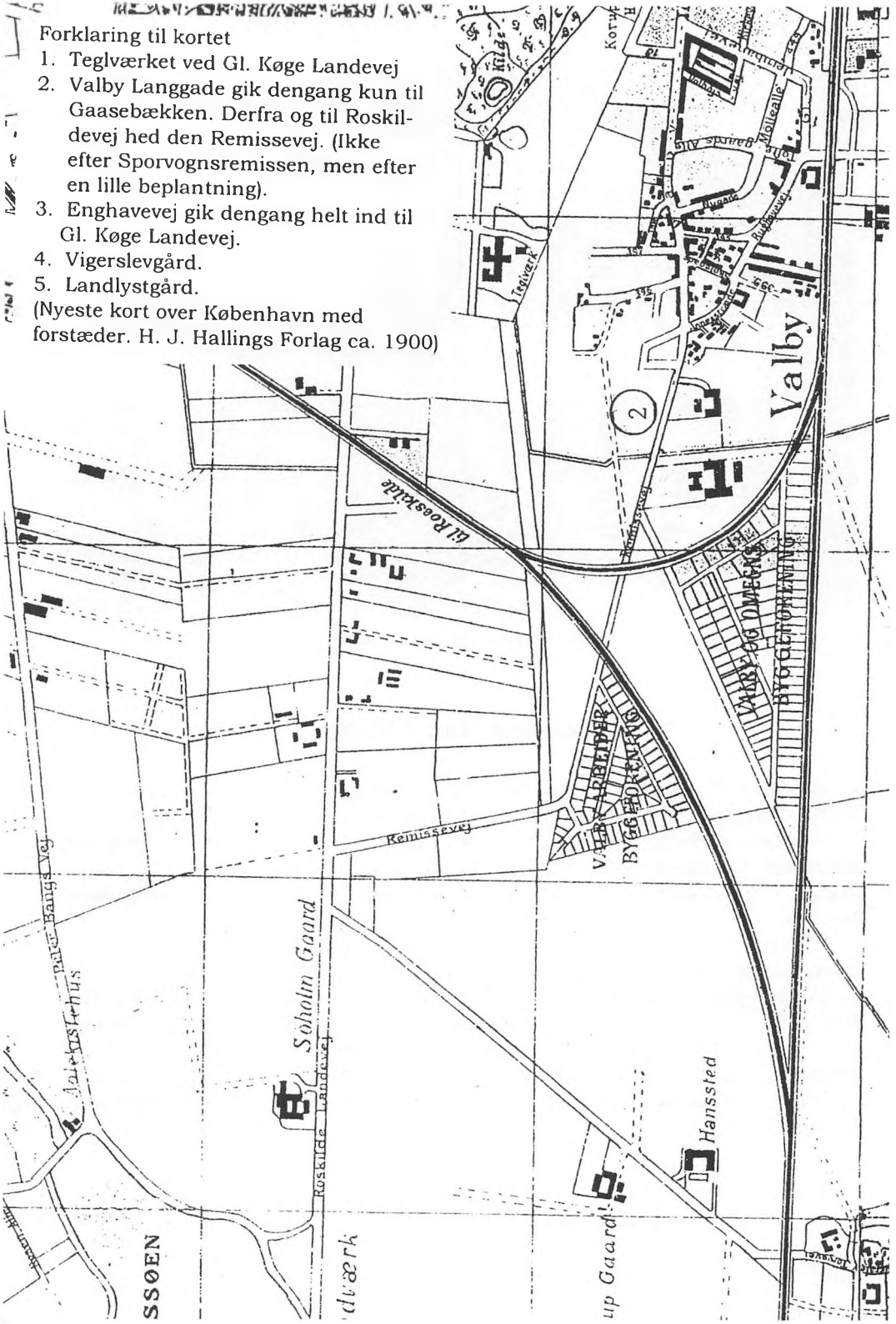

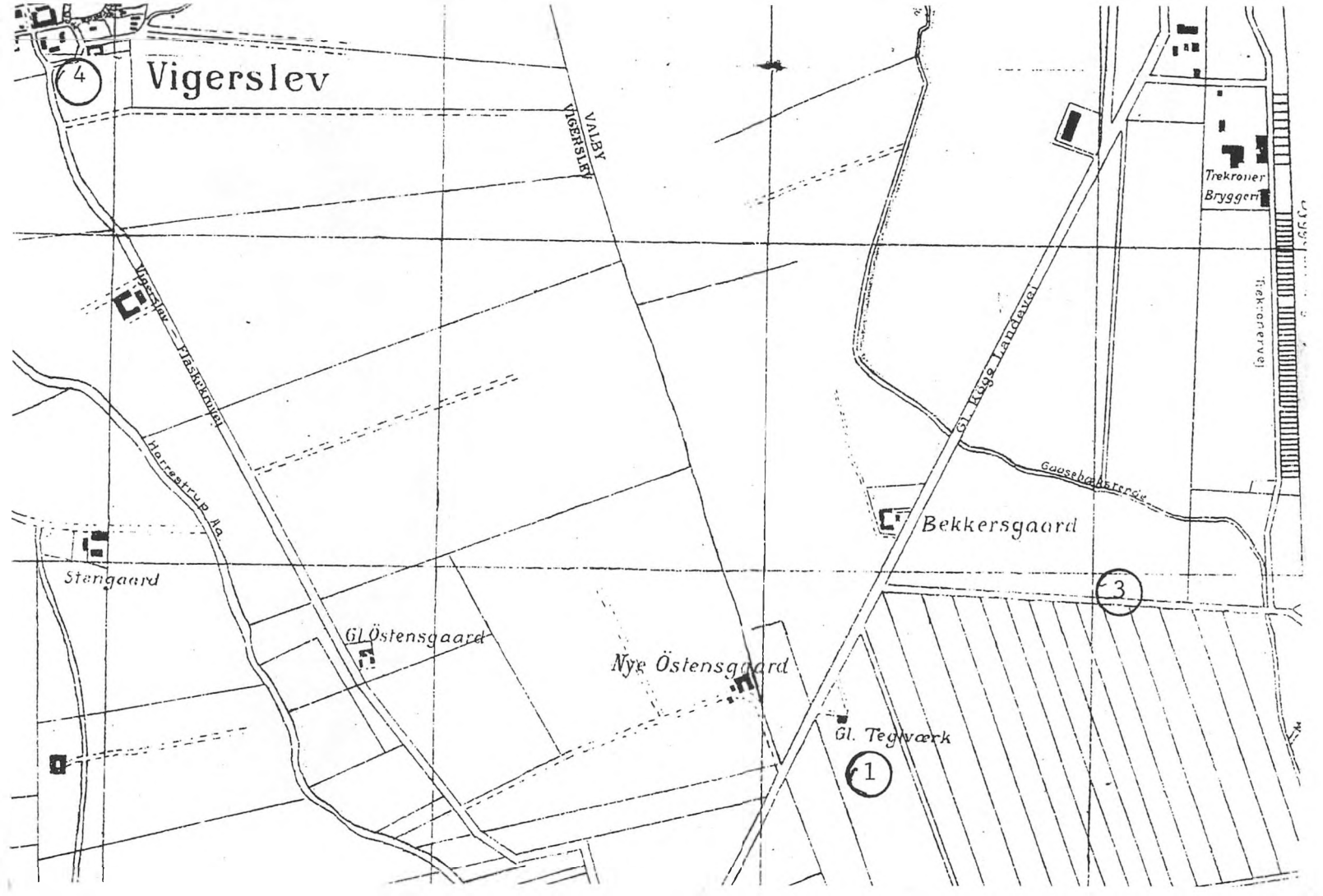
Vigerslev
4
VALBY
VIGERSLEV
Trekroner
Bryggeri
Trekronervej
Gl. Køge Landevej
Gadsbøllevej
Bekkersgaard
3
Vigerslev - Haraskowvej
Herrestrup Aa
Stengaard
Gl Östensgaard
Nye Östensgaard
Gl. Teglværk
1

Teglværket

Ved Gl. Køge Landevej lige overfor Ny Østensgård, lå der et nedlagt teglværk. På patruljen besøgte vi ofte stedet, da det var tilholdssted for sprittere og bisser, der overnattede i de nedlagte ovne.

En kreaturhandler Nielsen fra Viktoriagade havde om sommeren opstaldet kreaturer her. De græssede på Valby Fælled, og om vinteren opbevarede han hø i teglværkets ovne til dyrene. Det var et godt sted for de hjemløse og andre fra København at overnatte i ovnene, og de sparede 15 øre, som logiet kostede i Frelsens Hærs herberg i Saxogade.

Da jeg med en kollega en aften kiggede ind i teglovnen, fandt vi en nøgen ung mand i høet og ingen andre. Da vi vækkede ham og spurgte, hvor hans tøj var, svarede han, at det kunne han ikke huske. Han var aftenen før kommet herud med nogle Vesterbro-bisser, og de havde drukket en del brændevin, som de havde med, og han var blevet meget fuld. Han mente, de havde taget alt hans tøj, da de gik.

Den unge mand var søn af en bager i Dybbølsgade. Vi svøbte vort regnslag om ham og tog ham med på stationen, hvor hans fader hentede ham.

Teglværket, Gl. Køge Landevej (ca. 1920)

Minder fra Vigerslev

Da jeg fra 1903 til 1909 gjorde tjeneste som politimand i Vigerslev, var jeg godt kendt med forholdene i byen, og da jeg havde mit hjem på Vigerslevgård, kendte jeg mange af beboerne personligt. Jeg blev således regnet for en af deres egne, eller som man sagde - en god indfødt.

Til fastelavnsgilderne, der på skift blev holdt på gårdene, var gårdfolkene, husejerne og arbejderne med, da de havde boet i byen i mange år, medens tilflytterne sjældent var med til festerne - de var ikke rigtige indfødte endnu!

Blev en ældre syg eller på anden måde ramt af uheld, fik de hjælp fra gårdene med mad, sygepleje eller pengehjælp. Der var et godt sammenhold i den lille by. Der kunne også ske det modsatte i byen - skyldte nogen af beboerne penge hos købmand Wrem, Vigerslevvej 115, blev skyldnerens navn og beløb skrevet med kridt på en tavle, så alle, som kom i forretningen, kunne se det.

Når børnene havde sommerferie og skulle rejse til provinsen, fik jeg lov til at låne heste og vogn på gårdene, og en tidlig morgen kørte jeg fra Vigerslev med 15 børn til Hovedbanegården.

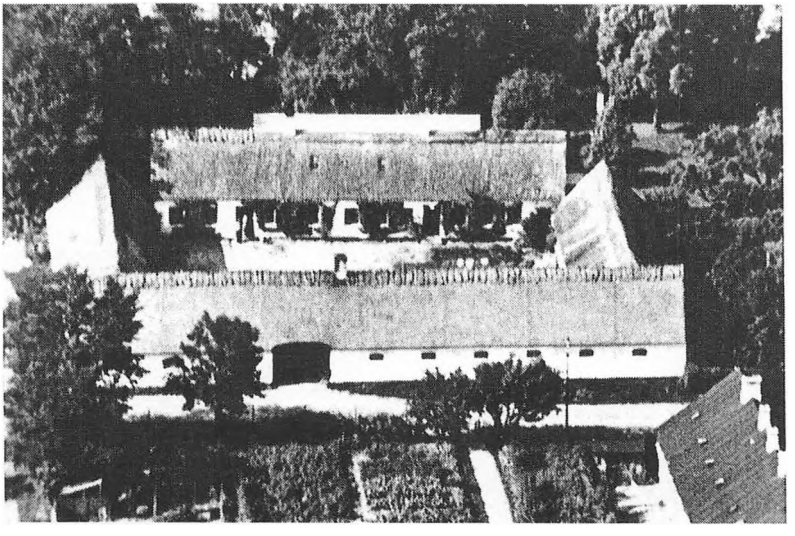

Landlystgård. (Luftfoto 1938)

Når jeg under min tjeneste kom i gårdene, blev jeg altid vel modtaget og trakteret, og især hos den gamle Rasmus Jensen - også kaldet Rasmus Fynbo - på Landlystgård. Rasmus Fynbo havde oplevet meget og fortalte om sin ungdomstid som dragon og siden som dræningsmester på Fyn og gårdejer på Landlystgård.

Valby for 100 år siden
Begivenheder i Valby ifølge Valby Ugeblad

1893 hører ikke til de årstal, som har sat sig de helt store spor i eftertiden, hverken i Danmarkshistorien eller verdenshistorien.

Her i landet var det året, hvor provisorietiden lakkede mod sin slutning. Højre var svækket og Venstre splittet, og året efter enedes Højre og Forligsvenstre om en ordinær finanslov, og Estrup gik af som Konseilpræsident.

Ude i verden var 1893 året, hvor Pamir blev delt mellem England og Rusland. denne grænse eksisterer endnu som grænsen mellem Rusland og Afganistan.

Men hvad med Valby?
Her var det nok de nære ting, der optog sindene mest. Sporvognen for eksempel! Den private hesteomnibus gik kun hver anden time fra kl. 7.30 - om sommeren dog først kl. 8.00, så der var interesse for at Kjøbenhavns Sporvej-Selskab overtog ruten med deraf oftere afgange, men det krævede gadeudvidelser og forbedringer.

Byens 300 skatteydere fremsendte en kalkulation til Hvidovre sogneråd (hvor Valby var i flertal), hvor man beregnede omkostningerne ved køb af 7 forhaver og ny stenbro fra Valdal til Nielsens Smedie (overfor nuværende Horsekildevej) til 15.000 kr.

Finansieringen foresloges at ske ved optagelse af et lån, der skulle forrentes og afdrages med 2.500 kr. om året. Samtidig ville man kunne spare på den normale vedligeholdelse af Langgade.

Der blev ikke pølser af det skind! Da hestesporvognen kom til Valby i 1894, fik den endestation ved Valdal, med afgang hvert tyvende minut. 2 år senere i 1896 blev det hvert tiende minut. Først da Valby indlemmedes i København i 1901 blev sporvognen (nu den elektriske) linie 2 ført gennem byen til den nyopførte sporvognsremise overfor Annexstræde. Senere i 1904 blev linien forlænget til den anden ende af Valby Langgade lige før de to nye bygge-foreninger, "Den Røde" og "Den Hvide", nu med afgang hvert femte minut.

Også vandforsyningen i den voksende by (5.000 indbyggere) var på dagsordenen, dog kun i Kommunal- og Grundejerforeningen, som på sin generalforsamling pålagde bestyrelsen at foretage undersøgelser vedr. et vandværk og forelægge dem for foreningen.

Vandværket, som blev anlagt ved Damhusengen, nåede allerede i de følgende år at blive en realitet med forsyning af det gamle Valby, Carlsberg-kvarteret og de nye kvarterer ved Trekronergade, inden det i 1901 tilsluttedes Københavns Vandforsyning. Vandtårnet på Valby Bakke, (nu transformatorstation) var allerede før århundredeskiftet et af Valbys vartegn.

Gassen var nået til Valby før 1893, men i dette år nedlagdes en ny gasledning (formentlig fra Vestre Gasværk), fordi "den gamle var for lille". Gassen blev dog på den tid for størstedelen kun brugt til belysning. Det med at koge ved gas, var der ikke mange, der brugte. Man havde vel et godt brændekomfur.

Byggeriet udenfor landsbyen tog også fart. Valhøj-kvarteret voksede frem, og i september 1893 kunne Valbys førende bygmester siden 1865, Hans Pedersen, fejre opførelsen af sit hus nr. 100 - Valhøjvej nr. 4!

Samme Hans Pedersen kunne iøvrigt i marts 1893 fejre 25 år som formand for Valby Syge- og Ligkasseforening, som var stiftet i 1866.

Denne Syge- og Begravelseskasse skaffede ikke blot sine indtægter ved kontingent fra medlemmerne. I februar 1893 afholdt den sin store årlige Maskerade på Valby Kro. Også bal på kroen kom syge medlemmer til gavn.

Jesuskirken stod færdig i 1891, men endnu manglede Campanilen, det fritstående tårn. Rejsningen af dette påbegyndtes i 1893, men som Valby Ugeblad skriver: "I År kun en Snes Alen over Jorden. Resten næste Sommer".

Inde i kirken afholdtes iøvrigt i maj 1893 den første Kirkekoncert under medvirken af nogle af den tids kendteste musikere, bl.a. Kgl. Musici Axel Gade, Fini Henriques, Louis Glass og Robert Henriques samt kirkens organist Helsted.

Nogle ulykker ramte Valby i 1893.
I april blev således hele Hvidovre sogn afspærret p.g.a. mund- og klovsyge.

En alvorlig ildebrand forekommer også. En eftermiddag i september "alarmeredes Borgerne af den sprukne Brandklokkes Klemten". Det var Fernis- og Vognsørelseskogeriet, Fabrikken Dan, i Skolegade, det gik ud over. Maskinbygningen brændte ned, men det lykkedes at redde de øvrige bygninger. Foruden brandmandskabet i Valby mødte flere landsbysprøjter fra de nærmeste landsbyer.

Indenfor foreningslivet fejrede Valby Dramatiske Forening 1 års jubilæum og ændrede navn til: Dramatisk Forening "Flora".

I sommeren 1893 etablerede "Flora" et bibliotek, som kunne benyttes af medlemmerne. Kontingentet var 10 øre, som brugtes til anskaffelse af bøger og vedligeholdelse. "Flora" havde lokaler på "Valhøj", og biblioteket var åbent onsdag og lørdag aften kl. 8-9.

Ikke langt derfra, i "Skovly" i "Klemmen", havde Valby Afholdslag sit sæde med et månedligt medlemsmøde.

Årets store begivenheder i Valby var Sangforeningens og Grundejerforeningens årlige skovture, hvor afholdenheden tilsyneladende ikke var i højsædet.

Kommunal- og Grundejerforeningens skovtur gik på den første julisøndag i 1893 i hestevogne og med musik til Skodsborg, hvor 55 deltog i frokosten med mange taler og skåler. Derefter var der spadseretur i "Bøllemosen", og på Eremitage-sletten var der væddeløb for damer og herrer, naturligvis hhv. i sommerkjoler og jakkesæt. I væddeløbet deltog formanden, tømrer Bruhns, mælkeforpagter Jørgen Hansen, mælkeforpagter R. Hansen, frk. Sørensen, frk. Bruhns og frk. Larsen. Derefter var der dans "uden snerperi", som Valby Ugeblad skriver. Man sluttede med aftensmad på Jægersborg Hotel og kørte kl. 11 tilbage til Valby.

A. Steen Jensen/H. O. Lindgreen

Fund af skråkugle

Under broen for enden af Søndre Allé bød skrænten tidligere på et hav af skovjordbær, ja - hele området var hver sommer fuldt af dem. Nu har vegetationen skiftet, og da jeg sidste år beså skrænten på den rette årstid, fandt jeg kun to bær! Til gengæld skete der noget anden: et af mine sidelæns skridt opad bragte en metalkugle til syne. Ved nærmere betragtning viste det sig at være en 27 mm jernkugle, tilsyneladende en skråkugle, hvad jeg fik bekræftet på Tøjhusmuseet.

Skrå var betegnelsen for et spredningsprojektil eller kartæsk, som anvendtes meget under Englandskrigene. Det var en granat bestående af en krudtbeholder, omgivet af et lag svære kugler, der var strammet fast om den med et net. Bagest fandtes et tændrør, som bragte ladningen til eksplosion kort efter, at granaten havde forladt kanonløbet. Denne ammunition anvendtes med stor virkning i den såkaldte kanonbådskrig, hvor den - uden at sænke de fjendtlige skibe - flåede takkelagen af dem og i stor udstrækning fejede mandskabet væk fra dækket.

Kanonbådene havde kun een kanon, men den var kraftigere end f.eks. de engelske orlogsbriggers skyts, således at man kunne holde nogenlunde sikker afstand og dog opnå stor virkning.

Vi har både skriftlige overleveringer og malerier, som skildrer danske kanonbådes kamp imod engelske skansestillinger langs kysten syd for København. En sådan skanse skal der rygtevis findes på Hvidovres område, dog har undertegnede aldrig kunnet opspore den. Uden tvivl har de danske skrå været effektive overfor sådanne befæstninger, som skråkuglerne jo kunne nå ned bag.

Kuglen, som nu befinder sig i Valby Lokalhistoriske Selskab & Arkiv's samling, er let deformeret på den ene side, hvor der i små fordybninger findes tydelige spor af messing. Hvad mon den har truffet?

Kuno Malinowski

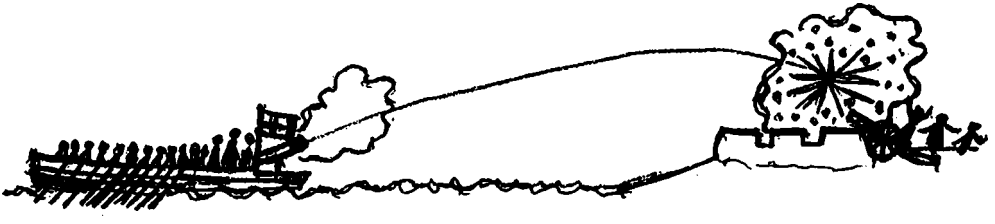

Ny bog om Valby.

Poul Sørensen: Kjøbenhavns Bryghus og bryggeriet "Phønix" i Valby.

Poul Sørensen, der har skrevet flere bøger om vore små lokalbryggerier, har denne gang kastet sig over Phønix Bryggeriet, der lå i Skolegade. Det er der kommet en spændende lille bog ud af, som fremdrager mange nye ting omkring en tidlig Valby industri, der ikke er kendt af ret mange idag.

Bogen kommer i samarbejde med Valby Lokalhistoriske Selskab og Arkiv og kan kun købes gennem selskabet.

Bogens pris er kr. 45,-

Henvendelse til:

H. O. Lindgreen 36 46 47 60 eller Niels Valentin Nielsen 36 17 53 24

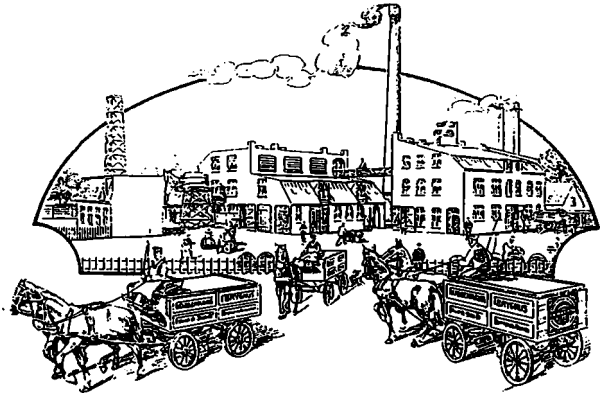

"Kjøbenhavns Bryghus"

og

Bryggeriet "Phønix"

i

Valby.

Nyt fra Valby Lokalhistoriske Selskab & Arkiv

HUSK at Valby Lokalhistoriske Selskab og Arkiv har fået fremstillet serie II og III af de gamle postkort med motiver fra det gamle Valby og Vigerslev. Vi må desværre melde serie I udsolgt.
Prisen for de to nye sæt med 10 kort i hver er kr. 25,- pr. sæt.
Kortene fås også i Karl Nielsen's Boghandel, Toftegårds Allé 43!

Julegaveidé
Arkivet har et lille restoplag af Oline Udsholt's bog "Da den røde hane galede! Valby's brand 1865". En spændende beretning om den store brand, dens forløb og politiafhøringerne af en række af byens borgere. Bogen er rigt illustreret med kort og billeder. Det var denne brand, der var med til at skabe det Valby, vi kender i dag.

Bogens pris er kr. 75,-

Henvendelse til:

H. O. Lindgreen 36 46 47 60 eller Niels Valentin Nielsen 36 17 53 24

Kort fra serie 3.

NIELS PJEDSTED

DR. DAGMARS ALLÉ 1 TELF. VALBY 1118 HJ. AF VALBY LANGGADE

fin fyldt Chokolade i løs Vægt

og Æsker.

Marcipan og Juleknas.

Julekonfekt, god Blanding,

165 Øre ½ kg.

Galle og Jessens kendte

Mærker i Kogechokolade.

Ren holl. Cakao 85 ½ kg.

Niels Pjedsted

Dr. Dagmars Alle 1.

Telf. Valby 1118.

Annonce ca. 1925